

full DOMINICAL

 CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Temps d'espera joiosa amb Maria

Mentre caminem en aquest temps d'Advent, l'Església ens recorda que la Mare de Déu, des del primer instant de la seva concepció, va ser preservada per Déu de tota màcula de pecat original.

Aquest dogma que celebrem no és un concepte sense vida. Té a veure amb la nostra vida cristiana. El teòleg Karl Rahner deia en una de les seves obres que el dogma de la Puríssima Concepció de Maria ens pot ajudar a conèixer millor Maria per estimar-la més.

Per conèixer Maria només cal llegir, amb actitud humil, la Sagrada Escripura. Si llegim la Bíblia amb atenció descobrirem que Maria és la nova Eva. No obstant això, a diferència d'Eva, Maria no s'amaga de Déu (cf. Gn 3,8). Maria dona sempre la cara. Tampoc s'amaga de nosaltres, ja que és capaç d'acollir en les seves entranyes i donar-nos Jesús, el Déu amb nosaltres (cf. Mt 1,23).

L'Evangelí ens diu que quan Déu, per mitjà de l'àngel Gabriel visita Maria, Maria té por. Ella ens ensenya que Déu també ens busca enmig de la incertesa, de la por i dels dubtes. Déu espera de nosaltres que, com Maria, siguem capaços de donar-li un «sí» humil i confiat; que facilitem l'encontre, que ens mostrem disponibles com ella per acollir la invitació de Déu i servir-lo en els germans.

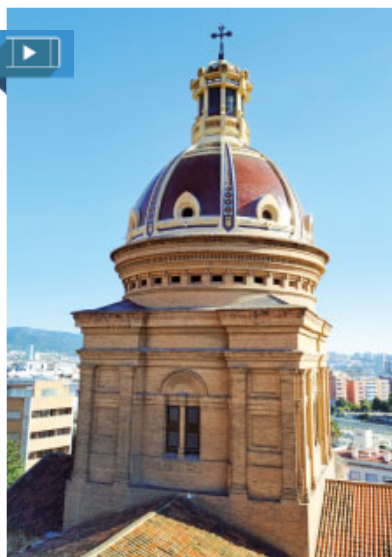
La riquesa de Maria no està en les aparences, no es troba a l'exterior, sinó en el més profund del seu ésser. Ella va viure com ningú el misteri de Déu en nosaltres. És la dona nova, escollida per Déu, que

escolta la seva Paraula, la medita en el cor i la converteix en servei als altres.

En el cor de l'Advent, la Puríssima Concepció ens recorda que també hi ha un lloc en el nostre jo més profund que vol trobar-se amb Déu, que necessita i anhela l'amor i la tendresa del Pare. Tant de bo que sapiguem, com Maria, tenir cura d'aquest espai per oferir-lo a Déu i als altres.

Maria ens demana que siguem capaços d'acollir la Paraula com ho va fer ella. Només així, Crist habitarà, a poc a poc, en tots els racons del nostre cor. Només d'aquesta manera donarem fruit abundant. Només llavors Crist serà en nosaltres la llavor de mostassa de la qual ens parla l'Evangelí. La llavor de mostassa és la més petita de totes, però, si la deixem créixer, produeix un arbust tan gran que fins i tot els ocells venen a aixoplugar-se sota les seves branques (cf. Mc 4,30-32).

Benvolguts germans i germanes, el papa Francesc diu que Déu sempre està arribant. Ell sempre és al nostre costat. Mantinguem-nos prop d'Ell com ho va fer la Mare de Déu. D'aquesta manera, viurem amb esperança aquest temps d'Advent. Que Maria, mare de l'alegria, ens animi a trobar-nos amb Jesús i a construir amb Ell un món més humà i més frater.

ACTUALITAT

Restauració de la cúpula de l'església de Sant Andreu de Palomar

Aquest mes han finalitzat les obres de restauració de la cúpula i la llanterna de l'església de Sant Andreu de Palomar, situada al barri de Sant Andreu. L'actuació ha estat promoguda per l'Arquebisbat de Barcelona i la parròquia de Sant Andreu de Palomar; el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i l'INCASÒL, en el marc del programa de l'1% Cultural, i l'Ajuntament de Barcelona, a través de l'Institut Municipal del Paisatge Urbà i la Qualitat de Vida. Les obres han suposat una inversió

total d'1.101.966 euros, incloent les inversions dutes a terme els darrers anys en concepte de mesures de seguretat i protecció. Un 39,57% ha estat aportat per l'Arquebisbat de Barcelona i la parròquia, i la resta, el 60,43%, a parts iguals, per l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya. L'església de Sant Andreu de Palomar està protegida urbanísticament, amb el nivell de protecció C, pel Catàleg de Patrimoni Arquitectònic de Barcelona, ja que és un monument emblemàtic de tot Sant Andreu.

ENTREVISTA

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Desenvolupar els valors de l'Evangelí

MERCÈ MORAS

«Els voluntaris són persones sensibles als problemes socials i tenen ganes de posar el seu temps al servei dels altres, per contribuir a millorar la realitat social. A Càritas tenim una manera de fer i de ser que ajuda les persones a créixer de forma integral». La Mercè Moras, responsable de voluntariat i formació de Càritas Diocesana de Terrassa, assegura que les persones volen ajudar a Càritas «per la feina que realitza i la confiança que els aporta». Ahir, cinc de desembre, es va celebrar el Dia Internacional del Voluntariat.

Quina formació rep un voluntari de Càritas?

El voluntari és acollit i se l'informa de l'acció i del compromís social que pot desenvolupar i, si decideix entrar-hi, es valora conjuntament quina és l'acció més adequada a les seves perspectives, capacitats, habilitats i disponibilitat. Quan es compromet se li proposa un itinerari formatiu. Oferim espais de trobada per aprofundir en el que és i el que fa Càritas, fomentant la reflexió, compartint experiències i coneixements que ens ajudin tant en la capacitat tècnica com en la formació del cor.

Quin perfil de voluntari necessiteu?

Necessitem persones amb flexibilitat, per adaptar-se a la realitat complexa de la pandèmia que estem vivint. Estem obrint noves maneres d'acompanyar les persones des de la distància. I ens calen més voluntaris per reforçar els projectes arran de les mesures per la Covid-19.

Per què es diu que fent un voluntariat reps més del que dones?

Quan un és voluntari i ho viu des de la consciència, la reflexió, l'acció-reflexió, amb actitud oberta i veu l'altre com a germà, aleshores rep molt perquè aprèn de l'altre. Un se situa en una relació d'igualtat, de dignitat i d'humilitat. Canvia la seva mirada de la realitat i augmenta l'esperit crític positiu. Cadascú hauria de trobar la manera i el lloc on posar en valor i desenvolupar els valors cristians de l'Evangelí. Des del testimoni i la coherència podem millorar el món.

Òscar Bardají i Martí

«No hi anàvem massa convençuts»

Fa temps que es coneixen i que van començar a caminar junts cap al matrimoni. Ja tenen l'habitatge que serà la llar familiar; l'han anat condicionant i, arribada l'hora, amb totes les limitacions de la pandèmia —que també incideixen en la celebració del matrimoni, i que en són una colla—, han seguit el curset prematrimonial cercat el dia, l'hora i l'església, les persones que hi podran assistir... S'han reunit amb el sacerdot que serà testimoni del seu compromís i que presidirà l'eucaristia. La cerimònia està preparada: lectors, pregàries, música, padrins, testimonis... Quina feinada!

Són moltes les reflexions que recorren del curset prematrimonial, perquè han estat motiu de conversa entre ells, i amb altres parelles amigues. Comentaven amb una d'aquestes parelles: «No hi anàvem massa convençuts, al curset, i ha estat una sorpresa molt positiva, sobretot pels matrimonis que l'animaven i la seva actitud dialogant i d'acolliment, que ens va impactar positivament. També el seu sentit de pertinença a l'Església. Potser nosaltres, més endavant, podríem col·laborar en aquest servei de preparació al matrimoni».

De la llibreta en què havien apuntat les seves reflexions, llegiren als amics

el resum que entre tots dos havien fet dels moments de reflexió en parella, resumint el tema tractat: «El sagrament del matrimoni propicia, com tots els sagraments, una irrupció especial de Déu en la nostra vida, en el moment vital de cadascú i en el de la parella. Una irrupció que ens confia una missió particular: Nosaltres, creats per amor, som cridats a l'amor: "Per tant, ja no són dos, sinó una sola carn" (Mt 19,6). Cridats a l'amor, cridats a la vida: "Perquè transmetin la vida humana" (Gn 1,28). Formarem una família cristiana, comunió de persones, amb diversitat de responsabilitats però amb afinitat de sentiments i d'interessos, lluny de relacions de dominació, junts per ajudar-nos mútuament. Una família associada a la vida de l'Església en la qual acollirem els fills, els ensenyarem a pregar, a estimar Déu i els altres. El matrimoni i la família que formarem serà una col·laboració a l'obra de la creació». «És que estimes tot el que existeix i no et repugna res del que has creat, ja que no has fet res sense estimar-ho" (Sv 11,24).

Un bon curset i una parella conscient del compromís que adquireixen i del pas de Déu per la seva decisió i per les seves vides.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Consolad a mi pueblo

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Son frecuentes las imágenes en las que vemos al Santo Padre consolando. Recordamos como abrazaba y confortaba a un niño angustiado, tras la muerte de su padre.

En la situación actual, son muchas las personas que sufren, bien sea por enfermedad, miedo o soledad, por problemas económicos o por consiguiendo sinsabores de todo tipo.

Sin duda, el escenario en el que vivimos hoy pone en entredicho la seguridad en nuestras propias fuerzas. Se nos pide ser artesanos de esperanza, de confianza en Dios, de armonía; ser constructores de paz, fundamentada en el amor que Dios nos tiene, poner la fraternidad en primer plano, alejándonos del individualismo y de la búsqueda de nuestra propia seguridad por encima de todo.

En la reciente encíclica *Fratelli tutti*, el Papa nos ha indicado importantes líneas de acción. Entre otras muchas, nos ha hablado del diálogo resuelto y persistente; nos anima a cultivar la amabilidad, a ser «estrellas en medio de la oscuridad». Las personas —dice Francisco— que son afables, suaves, que sostienen y confortan, «ayudan a los demás a que su existencia sea más soportable». Se nos llama a ser artesanos de la paz construida con la amabilidad, con la escucha, a dejar a un lado las ansiedades y urgencias, para prestar atención, regalar una sonrisa, decir una palabra de aliento... (Ft 198, 217-225).

Que María, consuelo de afligidos, nos ayude a ser hermanos generadores de procesos de paz.

Lectures de la missa diària i santoral

7. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església. Sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

8. □ † Dimarts [Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Dimecres [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev, fund; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Dijous (□ Terrassa). Dedicació de la Catedral. [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,17-15]. Santa Eulària (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III). Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Damas I, papa (hispànic, 366-384), venerat a Argelguer. Sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610). Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinà); beat Joan Marinò, prev. teatí.

13. ■ † Diumenge vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 61, 1-2a.10-11 / Sl: Lc 1,46-48.49-50. 53-54 / 1Te 5,16-24 / Jn 1,6-8.19-28]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília). Santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

DIUMENGE II D'ADVENT

COMENTARI

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats». Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit».

Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncia a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien».

Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrandats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia de Déu i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrandats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irreprehensibles.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangelí de Jesús, el Messies, Fill de Déu. En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí». Complint això, Joan comença a batejar en el desert.

Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de pell de camell, es cobria amb una pell la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no soc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant».

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5.9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados». Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos juntos —ha hablado la boca del Señor—».

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder y con su brazo manda. Mirad, viene con él su salario y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, reúne con su brazo los corderos y los lleva sobre el pecho; cuida él mismo a las ovejas que crían».

Salm responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos». / La salvación está cerca de los que lo temen, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / y sus pasos señalarán el camino. R.

Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 3,8-14)

No olvidéis una cosa, queridos míos, que para el Señor un día es como mil años y mil años como un día. El Señor no retrasa su promesa, como piensan algunos, sino que tiene paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie se pierda sino que todos accedan a la conversión. Pero el Día del Señor llegará como un ladrón. Entonces los cielos desaparecerán estrepitosamente, los elementos se disolverán abrasados y la tierra con cuantas obras hay en ella quedará al descubierto. Puesto que todas estas cosas van a disolverse de este modo, ¡qué santa y piadosa debe ser vuestra conducta, mientras esperáis y apresuráis la llegada del Día de Dios! Ese día los cielos se disolverán incendiados y los elementos se derretirán abrasados. Pero nosotros, según su promesa, esperamos unos cielos nuevos y una tierra nueva en los que habite la justicia. Por eso, queridos míos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, intachables e irreprehensibles.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza el Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Como está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío a mi mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino; voz del que grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, enderezad sus senderos"; se presentó Juan en el desierto bautizando y predicando un bautismo de conversión para el perdón de los pecados. Acudía a él toda la región de Judea y toda la gente de Jerusalén. Él los bautizaba en el río Jordán y confesaban sus pecados. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que es más fuerte que yo y no merezco agacharme para desatarle la correa de sus sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo».

Obriu una ruta, aplaneu el camí per al Senyor

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

Les lectures d'aquest diumenge ens conviden a la vigilància i a la preparació de l'arribada del Senyor, per mitjà de la conversió de la nostra vida personal, és a dir, ens conviden a preparar el camí al Senyor.

L'Evangelí ens presenta el record de la predicació de Joan Baptista. D'una banda, la invitació a la conversió i al baptisme per al perdó dels pecats i, de l'altra, l'anunci de la vinguda del Messies.

L'evangelista Marc sintetitza la predicació de Joan Baptista en dos textos profètics de Malaquies i d'Isaïes, que parlen de preparar el camí al Senyor que arriba: «Jo envio davant teu el missatger perquè et prepari el camí» (MI). «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí» (Is).

De fet, la primera lectura ens presenta l'oracle del llibre d'Isaïes en què el profeta crida a preparar el camí al Senyor, que ja arriba: «Obriu en el desert una ruta al Senyor [...]. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran els turons, perquè apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora [...]. Mireu: el Senyor Déu arriba amb poder [...] vetlla com un pastor pel ramat...».

Aquesta profecia es va complir, tant en la persona de Joan Baptista, com a precursor i anticipador de l'arribada del Messies, amb un anunci de conversió de vida i de preparació personal, com en la persona de Jesús de Natzaret, el Bon Pastor que reuneix les ovelles disperses d'Israel, que reuneix el nou poble de Déu, que és l'Església, en la persona dels seus dotze primers deixebles.

Tant Jesús com Joan Baptista prediquen la conversió de cor, com a preparació necessària per poder accedir al Regne de Déu que ve al nostre món. Joan bateja amb un baptisme de conversió: la purificació externa del cos submergit a l'aigua, com a expressió de la voluntat de convertir la pròpia vida a la Llei de Moisès, que manifesta la voluntat de Déu sobre la conducta humana: en fidelitat absoluta a Déu i en solidaritat als altres.

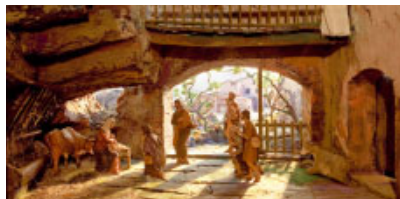
Joan, però, no es presenta al mateix nivell de Jesús: el qui ha de venir és més que ell, perquè batejarà, no amb aigua, sinó amb Esperit Sant, és a dir, amb la força i l'alè de Déu mateix, i per això mateix serà capaç de transformar el cor de les persones.

Activitats del senyor cardenal

Dimecres 9. Presidirà la reunió del Comitè executiu de la Conferència Episcopal Espanyola a Madrid.

Diumenge 13 (17 h). Presidirà la Misa amb motiu de l'ordenació de cinc diaques permanents, a la basílica de Santa Maria del Mar.

Agenda

Exposició de diorames de pessebres. Del 5 al 20 de desembre (10.30-15 h), es pot visitar l'exposició de diorames de pessebres de l'Associació de Pessebristes de Barcelona, al Museu Diocesà (Pla de la Seu, 7, t. 933 152 213).

Solemnitat de la Puríssima Concepció. Per a la celebració del dimarts 8 de desembre (11 h), a la Basílica de la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299 - Roger de Llúria, 70), que anunciàvem detalladament diumenge passat, cal reserva prèvia al t. 934 576 552 (d'11 a 13 h i de 17.30 a 20 h). Aforament limitat.

Apostolado de la Divina Misericòrdia. Domingo 13 de diciembre, consa-

gración a la Inmaculada Virgen María e imposición del escapulario del Carmen. En la Parroquia de la Preciosísima Sangre de Nuestro Señor Jesucristo (c/ Viladomat, 78). A las 17.30 h, rezo del Rosario; 18 h, Misa, celebrada por el P. Juan Badía, prior de los Carmelitas Descalzos. Información: t. 934 261 622, c/e: adim.bcn@gmail.com

Poemes i músiques d'un Nadal antic i nou. Diumenge 13 de desembre (18 h), Carles Torner recitarà els seus poemes i Oriol Romaní l'acompanyarà al clarinet. Al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglès, 55, t. 932 038 915). Taquilla inversa.

Llibres

Lectio divina per als temps forts. Any B, de Josep Roca Alsina, missioner claretà. Aquest llibre de 364 pàgines, editat per Claret, fa una proposta per a cada dia dels temps d'Advent, Nadal, Quaresma i Pasqua de l'any B. Els cristians hem de tenir un coneixement de l'Escriptura el més ampli i complet possible, especialment dels Evangelis, perquè són el millor camí per conèixer Jesucrist, que és la Paraula de Déu feta vida humana.

Calendari l'Ermità 2021. Tradicional del pagès, agrari i astronòmic. Llibret de 62 pàgines, fet per l'astròleg fra Ramon dels Pirineus i edi-

ACTUALITAT

«Sembradors d'estrelles»

Un any més, el Secretariat de Missions comença la campanya de la Infància Missionera convidant a tots els nens i nenes a viure un *Nadal Missioner* sembrant estrelles.

Fa 40 anys que se celebra aquesta activitat i enguany, degut a la pandèmia, s'ha habilitat el web www.infanciamisionera.es per poder fer una «sembradora d'estrelles». Els nens i les nenes podran descarregar la seva estrella amb un missatge personalitzat i difondre'l per les xarxes socials, o imprimir-la per decorar les classes.

Podeu demanar aquests materials al Secretariat Diocesà de les Obres Missionals Pontifícies (c/ Bisbe 5, t. 932 701 014, a/e: dmissions5112@arqbcn.cat).

tat per Edicions Morera, on trobareu dades astronòmiques, cronològiques i religioses, entre altres continguts. Per a més informació: www.calendariemita.cat

Retalls de les seves vides. empremta de l'invisible, de David Masobro. Aquest llibre de 132 pàgines, editat pel CPL en la col·lecció «Emaús», n. 166, ens ofereix fragments de la vida de persones que sovint tractem com si fossin invisibles, o que no sabem valorar suficientment. «Sants de la porta del costat», com diu el papa Francesc, persones que són un reflex de la presència de Déu. L'autor en fa una contemplació des

d'una mirada agraïda i singular. Sap mirar, interioritzar i convertir en oració l'experiència quotidiana.

Pasión por la fraternidad, de Antonio M. Baggio, Piero Coda, Fabio Ciardi y otros. Este libro de 136 páginas, editado por Ciudad Nueva, en la colección «Ekklesia», presenta una reflexión coral entorno al documento sobre «Fraternidad humana por la paz mundial y la convivencia común», firmado por el papa Francisco y el imán Al-Tayeb el 4 de febrero de 2019 en Abu Dabi. Resulta de especial interés la relación del texto con la teología del Vaticano II y los desafíos y pistas que se abren desde la perspectiva de las ciencias sociales.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

Tiempo de espera gozosa con María

Mientras caminamos en este tiempo de Advento, la Iglesia nos recuerda que la Virgen, desde el primer instante de su concepción, fue preservada por Dios de toda mancha del pecado original.

Este dogma que celebramos no es un concepto sin vida. Tiene que ver con nuestra vida cristiana. El teólogo Karl Rahner decía en una de sus obras que el dogma de la Inmaculada Concepción de María nos puede ayudar a conocer mejor a María para amarla más.

Para conocer a María basta con leer, con actitud humilde, la Sagrada Escritura. Si leemos la Biblia con atención descubriremos que María es la nueva Eva. Sin embargo, a diferencia de ésta, María no se esconde de Dios (cf. *Gen 3,8*). Ma-

ría da siempre la cara. Tampoco se esconde de nosotros ya que es capaz de cobijar en sus entrañas y darnos a Jesús, el Dios con nosotros (cf. *Mt 1,23*).

El Evangelio nos dice que cuando Dios, por medio del ángel Gabriel, visita a María, ésta siente temor. María nos enseña que Dios también nos busca en medio de nuestra incertidumbre, de nuestro miedo y de nuestras dudas. Dios espera de nosotros que, como María, seamos capaces de darle un «sí» humilde y confiado; que facilitemos el encuentro, que nos mostremos disponibles como ella para acoger la invitación de Dios y servirle en los hermanos.

La riqueza de María no está en las apariencias, no se encuentra en el exterior sino en lo más profundo de su ser. Ella vivió como nadie el misterio del Dios en nosotros. Es la mujer nueva, escogida por Dios, que escucha su Palabra, la medita

en su corazón y la convierte en servicio a los demás.

En el corazón del Advento, la Virgen Inmaculada nos recuerda que también hay un lugar en nuestro yo más profundo que quiere encontrarse con Dios, que necesita y anhela el amor y la ternura del Padre. Ojalá sepamos, como María, cuidar ese espacio para ofrecerlo a Dios y a los demás.

María nos pide que seamos capaces de acoger la Palabra como ella lo hizo. Solo así, Cristo habitará, poco a poco, en todos los rincones de nuestro corazón. Solo de este modo daremos fruto abundante. Solo entonces Cristo será en nosotros la semilla de mostaza de la que nos habla el Evangelio. La semilla de mostaza es la más pequeña de todas, pero, si la dejamos crecer, produce un arbusto tan grande que incluso los pájaros vienen a guarecerse bajo sus ramas (cf. *Mc 4,30-32*).

Queridos hermanos y hermanas, dice el papa Francisco que Dios siempre está llegando. Él siempre está a nuestro lado. Mantengámonos cerca de Él como lo hizo la Virgen. De este modo, viviremos con esperanza este tiempo de Advento. Que María, madre de la alegría, nos anime a encontrarnos con Jesús y a construir con Él un mundo más humano y más fraterno.

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT